

„пошадѣ. но за насъ всѣхъ предалъ есть
 „его, како убо не и съ нимъ вса намъ
 „дарствѣтъ (а); тока пакъ тамо изъяснава
 со тѣмъ слова: „Не прїаєте дѣхъ работы
 „(рабства) пакъ въ боазнь: но прїаєте дѣхъ
 „сыноположенїа ш немже вопїемъ: Авва, отче
 „Самый дѣхъ (святый) послѣдствѣтъ (сви-
 „дѣтельствѣтъ) дѣхови нашемъ, яко есмы
 „чада Божїа. Аще же чада, и наслѣдницы
 „наслѣдницы убо Богъ, снаслѣдницы же
 „Христъ [б]. Голѣмо е тока наше достоинство,
 а презъ това е и голѣмо влаженство! По-
 неже заповѣдалъ ни Богъ да го наричае на-
 шего отца: това доказъка Негова голѣма и
 безпримѣрна любовь, кою то има на насъ. И
 не е доколко намъ да слѣдшаме [только]
 оныя слова, что ны увѣриватъ, че Богъ е
 нашъ отецъ: самъ дѣхъ святый дака за това
 истинно то свидѣтельство на сѣрдце то ни,
 какво то се каза погоре: „дѣхъ святый по-
 „свиѣществѣтъ дѣхъ нашемъ, яко чада есмы Божїа.

Б

Да изъясни за што тѣмъ Божїа любовь

[а] Къ рим: гл; и, ст. ѿа и ѿв. (б) тамже
 ст. ѿі ѿі и ѿі.